

ת"פ (קריות) 7110-12-24 - מדינת ישראל נ' אלי וורקו

ת"פ (קריות) 7110-12-24 - מדינת ישראל נ' אלי וורקושלום קריות

ת"פ (קריות) 7110-12-24

מדינת ישראל

נגד

אלי וורקו

בית משפט השלום בקריות

[05.03.2025]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירות ניסיון פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא + סעיף 25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); ניסיון פריצה לבניין שאינו דירה, לפי סעיף 407(א) + סעיף 25 לחוק העונשין; והסגת גבול, לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 23.11.24 ניגש הנאשם לבית עסק בקיבוץ לוחמי הגטאות, ניסה לפתוח את דלתות הכניסה ללא הצלחה, ניגש לחלון הזזה שהיה פתוח ונכנס דרכו לבית העסק. הנאשם חיטט בעמדת הקופה ובמגירות ולאחר מספר דקות יצא דרך החלון. בהמשך, ניגש אל חניה פנימית בשטח הקיבוץ וניסה לפרוץ לרכב אך דלתותיו היו נעולות. טיעוני הצדדים לעונש והראיות
3. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. הודגשו חומרת העבירות וכן הערכים המוגנים שנפגעו ונטען למתחם ענישה הנע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל. כן הוצגה פסיקה. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען כי מדובר ברצידיבוסט שלחובתו עבר פלילי מכביד ואף מאסרים מותנים התלויים נגדו לא השיגו הרתעה. לאור כך עתרה המאשימה לגזור עליו 14 חודשי מאסר בפועל ולהפעיל את המאסרים המותנים במצטבר.
4. ב"כ הנאשם טען כי נסיבות ביצוע העבירות, כמו גם התיקון שנערך בכתב האישום, מצדיקים קביעת מתחם ענישה מקל וטען כי הוא נע בין חודש לשישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. כן הפנה לפסיקה. הסנגור התייחס לנסיבות חייו של הנאשם, הדגיש את הודאתו ותקופת מעצרו עד כה וביקש להסתפק בתקופה זו. ביחס למאסרים המותנים טען הסנגור שיש להורות על חפיפה בינם לבין עצמם וכן למאסר שיוטל בתיק זה (ולכך אתייחס בהמשך).
5. הנאשם בדברו האחרון התנצל על מעשיו. דיון והכרעה קביעת מתחם הענישה
6. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי מדובר באירוע אחד ועמדה זו מקובלת עלי בהתאם למבחן הקשר ההדוק. מעשי הנאשם פגעו כמובן בזכות הקניין של הבעלים וכן בסדר הציבורי ובתחושת הביטחון הכללית של הציבור. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות ברי שלא מדובר באירוע ספונטני, אף אם הנאשם לא תכנן אותו באופן מעמיק וארוך. הנאשם פרץ לבית עסק באמצעות כניסה מחלון שנותר פתוח. בנקודה זו הבאתי בחשבון שלא מדובר בכניסה שלושה באלומות או בגרימת נזק. כן הבאתי בחשבון שמהמקום לא נגנב רכוש, אם כי דומה שהדבר נובע מכך שלא נמצא דבר מה ראוי לגניבה במקום ולא בשל החלטה רצונית-ערכית. אף ביחס לניסיון הפריצה לרכב לא נעשה שימוש באלומות והנאשם ניסה לפתוח את דלתות הרכב וכאשר מצא אותן נעולות לא הסלים את התנהגותו. עם זאת, יובהר שאין בדברים אלו משום הקלת ראש במעשי הנאשם.

7. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות אפנה לרע"פ 9043/14 דניאל ברששת נ' מדינת ישראל (18.1.2015), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של הסגת גבול וגניבה, בכך שנכנס עם אחרים למחסן ממנו נטלו כלי עבודה. הנאשם צירף כתב אישום נוסף בו הורשע בעבירה של שימוש ברכב ללא רשות ונהיגה ללא רישיון נהיגה, והוטלו עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסרים מותנים, פסילת רישיון נהיגה ופיצוי; עפ"ג 11993-09-21 מאזן סלאמה נ' מדינת ישראל ואח' (16.3.2022), בו נידון נאשם שהורשע בעבירות התפרצות לבנין שאינו דירה, גניבה והסגת גבול לשמונה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. במקרה זה, הנאשם ואחר הסיגו גבול לשני בתי עסק בכך שהרימו את גילי התריסים בכניסה, נכנסו פנימה וגרמו לאי סדר במקום. לאחר מכן נכנסו לחנות אחרת באותה דרך וגנבו מהקופה כסף מזומן בסך של כ-1,300 ₪; עפ"ג 63273-02-15 אריאל מושיקה נ' מדינת ישראל (10.5.2015), בו הורשע נאשם בעבירת הסגת גבול וב-3 עבירות גניבה, בכך שנכנס לדוכן של מפעל הפיס וגנב ממנו כרטיסים שונים בשווי של 2,850 ₪, ובשתי הזדמנויות שונות גנב מכשירי טלפון נייד. הנאשם נידון ל-6 חודשי מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות; עפ"ג 37300-11-22 מחמד סלים נ' מדינת ישראל (27.12.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב ונידון למאסר בפועל למשך חודש ויום (בשל סירובו לבצע עבודות שירות). הנאשם הכניס את ידו דרך החלון האחורי של הרכב ופתח את הדלת. ערעורו נדחה ונקבע כי "העונש שנגזר על המערער הוא עונש מקל בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת בעבירות כגון אלו בהן הורשע המערער"; ת"פ 37469-09-23 מדינת ישראל נ' אד אברהם (13.5.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בגין התפרצות לחמישה רכבים על ידי פתיחת דלת שלא הייתה נעולה (נקבע שמדובר באירוע אחד). מהרכבים נגנב כסף מזומן בסכומים נמוכים; ת"פ 64065-12-23 מדינת ישראל נ' גנאדי רבינוביץ' (17.3.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהתפרץ לבית עסק בשני מועדים באותו היום וגנב מתוכו רכוש. הנאשם הורשע בהסגת גבול וגניבה ונקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר. על הנאשם הוטלו ארבעה חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה כך שסה"כ הוטלו עליו 8 חודשי מאסר ועונשים נלווים; ת"פ 60450-12-23 מדינת ישראל נ' דן ליוסטרניק (15.8.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר בפועל בגין התפרצות לא אלימה לרכב, על ידי פתיחת דלת לא נעולה; ת"פ 20309-10-24 מדינת ישראל נ' שחר (17.11.2024), בו נידון עניינו של נאשם שפרץ לרכב חונה שדלתו הייתה סגורה אך לא נעולה וגנב ממנו רישיון נהיגה ושטר כסף מזומן. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם, שלחובתו עבר פלילי מכביד, הוטלו 4 חודשי מאסר בפועל.
8. לאור כל זאת, ובשים לב לעבירות בהן הורשע הנאשם ונסיבות ביצוען, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשי מאסר בפועל.
- קביעת עונשו של הנאשם
9. ההגנה לא ביקשה לקבל תסקיר ולא נטען שיש להביא בחשבון שיקולי שיקום כלשהם ואכן אין מקום לכך. מדובר במי שעברו הפלילי מכביד, הוא ריצה מספר רב של תקופת מאסר ותלויים נגדו מאסרים מותנים שלא היה בהם להרתיעו. בנתונים אלו מובן שיש להעדיף את עיקרון ההלימה וההרתעה על פני השיקום.
10. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון לקולה את הודאתו בהזדמנות הראשונה, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ובמשאבים. כן הבאתי בחשבון את גילו, כבן 36, ואת נסיבות חייו כפי שפירט הסנגור. מנגד, לחומרה הבאתי בחשבון את עברו הפלילי המכביד, כאמור, ואת העובדה שעבר עבירות אלו זמן לא רב לאחר שחרורו ממאסר ממושך בגין עבירות רכוש. לאור כל זאת, ובהיעדר סיכויי שיקום המצדיקים הקלה (לא כל שכן סטייה לקולה ממתחם הענישה), יש להטיל עונש מאסר בגדרי המתחם ושלא בתחתית, תוך תקווה שהנאשם ישכיל לצבור כוחות ולשנות את דרכיו, ויפה שעה אחת קודם.
11. הפעלת המאסרים המותנים: לחובת הנאשם שלושה מאסרים מותנים. שניים מהם (בני שלושה ושישה חודשים) הוטלו במסגרת אותו גזר דין ואחד נוסף, בן חודשיים, הוטל בגזר דין נפרד. ההגנה אינה חולקת על כך שיש להפעילם וטענתה היא שיש לעשות כן בחופף בינם לבין עצמם וכן לעונש המוטל בתיק זה. המאשימה מנגד, ביקשה להפעיל את המאסרים המותנים במצטבר לעונש המוטל בתיק זה. דעתי היא שיש להורות על חפיפת שני המאסרים המותנים שהוטלו במסגרת אותו תיק בינם לבין עצמם, אך אין הצדקה להפיפתו גם של המאסר המותנה הנוסף. אנמק מסקנתי.

12. ענייננו בשני מאסרים מותנים בני 3 ו-6 חודשים, שהוטלו במסגרת גזר דין אחד. הצדדים לא טענו שקיימת במקרה זה ברירת מחדל כלשהי או הוראה המכתיבה את אופן הפעלת המאסרים המותנים בינם לבין עצמם ומשכך הנושא נתון לשיקול דעתו של בית המשפט (ע"פ 3205/12 מדינת ישראל נ' סרגיי ניקולייב ואח' (24.2.2013); להלן - עניין ניקולייב; רע"פ 4935/12 עמאר נ' מדינת ישראל (13.1.2013), פסקה כח'; להלן - עניין עמאר; ראו גם בנושא: עפ"ג (חי') 20857-03-14 חיים אוטמזגין חיון נ' מדינת ישראל (29.5.2014) ומנגד: עפ"ג 16297-07-14 מדינת ישראל נ' גנאם (18.9.2014)). בבואי לקבוע את אופן הפעלת המאסרים המותנים, בינם לבין עצמם, הבאתי בחשבון כי הם הוטלו באותו גזר דין בשל מסכת עבריינית אחת (עניין ניקולייב; עניין עמאר). נתון זה תומך בחפיפתם. אני מודע לכך שפסקי דין אלו ניתנו טרם ביטולו של סעיף 45(א) לחוק העונשין (במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין), ואולם ההיגיון שבבסיס הלכה זו יפה גם לאחר ביטולו של סעיף 45(א) הנ"ל שהרי "צבירתם של מספר עונשים תתאים בעיקר לסיטואציה שבה בין מספר עבירות אין כל זיקה..." (ע"פ 4517/04 מסרואה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119). כן הבאתי בחשבון שהעבירות המפעילות את המאסרים המותנים בוצעו אף הן במסגרת מעשה עברייני אחד (וכך גם ראו אותו הצדדים). נקודה נוספת היא כי בית המשפט שהטיל את המאסרים המותנים ביקש ליצור מדרג של חומרה ביחס לעונש שיטל וזאת בהתאם למהות העבירה הנוספת. מכלול נתונים אלו תומך בחפיפת שני העונשים המותנים בינם לבין עצמם. בכל מקרה, הפעלת שני המאסרים המותנים במצטבר נראית בעיני מחמירה מידי במקרה זה. עם זאת, את המאסר המותנה שהוטל בתיק נפרד אין הצדקה לחפוף למאסרים המותנים האחרים, שאחרת תאוו כוונת בית המשפט שהטילו. מדובר בגזרי דין נפרדים שניתנו בגין עבירות שאין ביניהן קשר ומשכך אין הצדקה לחפיפתם עם המאסרים המותנים האחרים.
13. סיכומי של דבר, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 8 חודשי מאסר בפועל.
- ב. אני מורה על הפעלת מאסרים מותנים בני שישה חודשים ושלושה חודשים שהוטלו על הנאשם בת"פ 1051-07-23 (שלום תל אביב גזר הדין מיום 3.1.24) וזאת באופן חופף האחד לשני. התוצאה (6 חודשים) תצטבר לעונש אותו הטלתי.
- ג. אני מורה על הפעלת עונש מאסר מותנה בן חודשיים שהוטל על הנאשם בת"פ 11423-08-23 (שלום ירושלים, גזר הדין מיום 13.2.24) וזאת באופן מצטבר לעונש אותו הטלתי.
- בהתאם לסעיף סעיף 58 לחוק העונשין אבהיר שלא מצאתי טעם המצדיק חפיפת המאסרים המותנים לעונש שהוטל ודווקא העבר המכביד והעובדה שהנאשם ביצע עבירות אלו זמן קצר לאחר שחרורו ממאסר קודם תומכת בצבירה. בכל מקרה, חפיפת שני מאסרים המותנים שניתנו באותו גזר הדין מאזנת נכונה את נתוני המקרה ודי בכך. סה"כ מוטלים על הנאשם 16 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו- 23.11.24.
- ד. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על אחת או יותר מהעבירות בהן הורשע.
- ה. המאשימה לא עתרה לפיצוי וגם לא הובאה עמדת שני המתלוננים. לאור כך שלא נגרם נזק מוחשי לא אפסוק פיצוי אך מובהר למתלוננים שבאפשרותם לתבוע את נזקיהם בהליך אזרחי והמאשימה תביא לידיעתם את תוכנו של גזר הדין.
- מוצגים- ביגוד ונעליים- להשיב לבעלים.
- טלפון נייד- להשיב לבעלים.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, ה' אדר תשפ"ה, 05 מרץ 2025, במעמד הצדדים.